

Θεσσαλονίκη, Φεβρουαρίου 2022

«Σας παρακαλούμε, μην μας συμπεριφέρεστε σαν φυλακισμένους»- οι πρόσφυγες αντιδρούν στα τείχη γύρω από τις Δομές Φιλοξενίας.

Καθώς τείχη χτίζονται γύρω από τις Δομές Φιλοξενίας προσφύγων σε ολόκληρη την επικράτεια, οι άνθρωποι που διαμένουν σε αυτές ζητούν να μην μετατραπούν σε φυλακισμένους και να τους επιτραπεί να είναι να συμμετέχουν κανονικά στην ζωή της τοπικής κοινωνίας.

Ανδρες και γυναίκες, οι οποίοι διαμένουν στην Δομή Φιλοξενίας του Κατσικά στα Ιωάννινα, παρακολουθούν την μεταφορά υλικών για την κατασκευή ενός τείχους από σίδηρο καιτσιμέντο, ύψους τριών μέτρων, ο οποίος θα χτιστεί γύρω από τη δομή τις επρχόμενες μέρες. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, τους ενημέρωσαν ότι θα επιβληθεί απαγόρευση κυκλοφορίας, χωρίς ωστόσο να τους δώσουν κάποια εξήγηση για τους λόγους που τους επιβάλλεται η απαγόρευση και τα τείχη, προκαλώντας αισθήματα φόβου και θλίψης καθώς και εναντίωση σε αυτές τις πρακτικές.

Η Camila Eshar είναι μια 39χρονη μητέρα τεσσάρων παιδιών, η οποία βρίσκεται στην Δομή Φιλοξενίας του Κατσικά από τον Ιούλιο του 2021. Όπως περιγράφει «Σήμερα έφεραν πάρα πολλά σιδερένια υλικά για το τείχος.»

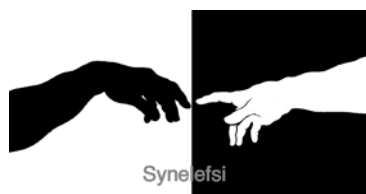
«Είμαστε πολύ φοβισμένοι διότι μετά την τοποθέτηση του τείχους δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να βγούμε από τον χώρο και θα χρειαζόμαστε άδεια για να κυκλοφορήσουμε εκτός του camp. Γιατί να θέλουν κάτι τέτοιο; Με το τείχος γύρω θα έχουν τη δυνατότητα να μας αναγκάζουν να γράφουμε το πότε θέλουμε να βγούμε από το camp και, εάν θέλουν, θα μας σταματούν. Επίσης, θα μπορούν να μας ελέγχουν όταν επιστρέφουμε.»

«Δεν θα επιτρέπουν σε μη διαμένοντες να μπαίνουν στο χώρο. Δεν θα μας επιτρέπεται να έχουμε επισκέπτες. Είναι πάρα πολύ άσχημο. Θα είναι σαν σε φυλακή. Είμαστε όλοι πάρα πολύ στεναχωρημένοι και φοβισμένοι.»

Στον Κατσικά, σε αντίθεση με άλλες Δομές Φιλοξενίας στη Βόρεια και Κεντρική Ελλάδα, ο διοικητής της δομής, Δημήτρης Λάκκας, έχει επίσης ανακοινώσει μέσω του προσωπικού του, σχέδια επιτήρησης για όλους τους διαμένοντες, άντρες, γυναίκες, παιδιά, καθώς και απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 7 μ.μ. έως τις 7 π.μ. κάθε μέρα, κατά τη διάρκεια της οποίας κανένας δεν θα επιτρέπεται να εισέλθει και να εξέλθει της δομής. Το αν μια τέτοια απαγόρευση κυκλοφορίας είναι νόμιμη παραμένει εξαιρετικά ασαφές.

Η κα Eshar αναφέρει ότι «Η διοίκηση του camp μας ενημέρωσε επίσης για την τοποθέτηση συστήματος παρακολούθησης με κάμερες. Επιπλέον, μας είπαν, ότι μετά το χτίσιμο του τείχους, δεν θα μπορούμε να βγούμε έξω από τις 7 το απόγευμα μέχρι τις 7 το πρωί.»

«Θα πρέπει να ζητάμε άδεια για να βγούμε έξω και δεν θα έχουμε καν τη δυνατότητα να δούμε πέρα από το τείχος. Πραγματικά ανησυχώ πολύ. Το τείχος είναι τείχος. Δεν μπορούμε να δούμε ούτε να βγούμε έξω. Κανείς δεν μας εξήγησε γιατί χτίζουν έναν τείχος. Το μόνο που είπαν είναι ότι πρόκειται για κυβερνητικό σχέδιο.»

Ο 33χρονος **Abdullahad Razeqi**, ασχολείται επαγγελματικά με την τοποθέτηση πλακιδίων και είναι πατέρας δύο παιδιών. Ο ίδιος με τη γυναίκα και τους δύο γιους τους (τώρα εννιά και πέντε χρονών) εγκατέλειψαν την Καμπούλ το 2018 και έφτασαν στον Κατσικά στις 19 Φεβρουαρίου του 2021, αφού πρώτα είχαν περάσει από την Μόρια και τα Γρεβενά.

Ο ίδιος αναφέρει: «Το τείχος είναι πολύ

κακό, καθόλου καλό. Δεν είμαστε εγκληματίες και δεν θα έπρεπε να είμαστε φυλακή. Γιατί μας κλείνουν μέσα σε τοίχους; Δεν διαπράξαμε κανένα έγκλημα. Ξεφύγαμε από τα εγκλήματα που διαπράττονται στις χώρες μας. Αλλά μας κάνουν αυτό.»

«Νιώθω χαμένος σχετικά με το τείχος. Είμαι τόσο λυπημένος. Γιατί μας κλείνουν μέσα, μας κρατάνε μακριά από τους Έλληνες; Τι έχουμε κάνει; Θέλουμε να είμαστε μέρος της κοινότητας. Γιατί χτίζουν τείχος; Δεν το θέλουμε και δεν είναι για εμάς. Είναι λοιπόν για τους Έλληνες; Πώς τους βοηθάει;»

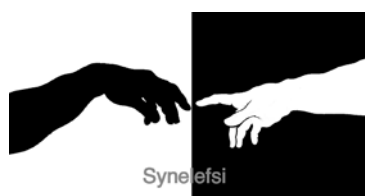
Το τείχος στον Κατσικά είναι το τελευταίο σε μία σειρά από τείχη φτιαγμένα από τσιμέντο και σίδερα, ύψους 3^w μέτρων, τα οποία υψώνονται σε Δομές Φιλοξενίας προσφύγων σε όλη την ηπειρωτική Ελλάδα. Το ύψος των ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων που χρησιμοποιεί η Ελληνική Κυβέρνηση για την κατασκευή τους είναι 28,4 εκατομμύρια ευρώ για συνολικά 26 δομές φιλοξενίας στην ηπειρωτική Ελλάδα· περισσότερα από 1,9 εκατομμύρια για κάθε τείχος.

Στην Δομή Φιλοξενίας προσφύγων στα Διαβατά, που βρίσκεται σε μικρή απόσταση από την πόλη της Θεσσαλονίκης, ένα τείχος χτίστηκε στα τέλη του Μάη.

Την περίοδο εκείνη, παρά τις διαμαρτυρίες από τους διαμένοντες της Δομής Φιλοξενίας, ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Μετανάστευσης, ο Γιάννης Καμπουράκης, ανέφερε πως το τείχος, όπως και οι ηλεκτρονικές κάρτες εισόδου και εξόδου (οι οποίες αναμένεται να εγκατασταθούν στα Διαβατά τον Μάρτιο) « θα αυξήσουν την αίσθηση ασφάλειας για όλους τους εμπλεκόμενους, τις τοπικές κοινότητες, καθώς και τους διαμένοντες στις δομές», παρόλο που δεν διευκρίνισε τι ζητήματα ασφαλείας είχαν αντιμετωπίσει οι κοινότητες αυτές. Στις δηλώσεις του αυτές πρόσθεσε ότι «Κανένας δεν θα μπορεί να εισέλθει ή να εξέλθει.»

Μια πηγή εντός της Δομής Φιλοξενίας, μιλώντας την τελευταία βδομάδα του Ιανουαρίου του 2022, ανέφερε ότι υπήρχαν ζητήματα ασφαλείας το 2018, αλλά θεωρούν ότι το

τείχος δεν είναι η σωστή αντίδραση, καθώς το ίδιο περιστατικό δεν είχε συμβεί, κι ήταν απίθανο να συμβεί, στην δομή φιλοξενίας στον Κατσικά.

Ανέφεραν επίσης ότι, «Το camp ήταν υπερπλήρες το 2018 και αυτό δημιούργησε ορισμένα προβλήματα. Πολλοί άνθρωποι δεν είχαν πρόσβαση σε υπηρεσίες, γεγονός που δημιούργησε προστριβές μεταξύ των προσφύγων. Η κυβέρνηση ήταν υποχρεωμένη να βρει στους ανθρώπους μέρος για να μείνουν κι αυτό απλά δεν συνέβαινε. Δεν μπορείς να αφήνεις αβοήθητους τους ανθρώπους και έπειτα να τους κατηγορείς επειδή συμπεριφέρονται ανάρμοστα· όταν στριμώχνεις κάποιον, αυτός θα αντιδράσει και το τείχος δεν είναι λύση σε αυτό.»

«Δεν συμφωνώ με αυτό. Θα προτιμούσα να δω το τείχος σαν προστασία. Αυτό όμως δεν ισχύει για τα Ιωάννινα, καθώς ο κόσμος δεν συρρέει σε τέτοιο πλήθος.»

Η **Jamila Behnaz**, είναι Ιρανή πρόσφυγας, η οποία εγκατέλειψε την χώρα καταγωγής της μαζί με τον άντρα και τις δύο κόρες της, αφού είχε «καταδικαστεί» (απειληθεί δημόσια) σε θάνατο επειδή διαμαρτυρόταν κατά της κακοποίησης των γυναικών, των παιδιών και των ανδρών που ήταν αντίθετοι στο καθεστώς.

Η ίδια μένει στα Διαβατά από τον Σεπτέμβριο του 2020 και όπως αναφέρει «Τώρα που τα τείχη είναι εδώ, ανησυχώ ότι

θα κλείσουν το camp. Ένα κλειστό camp είναι σαν φυλακή και αυτό μοιάζει κάθε μέρα όλο και περισσότερο με μία. Δεν έχουμε πρόβλημα με το πώς είναι τώρα, αλλά δεν θέλουμε να είμαστε φυλακισμένοι.

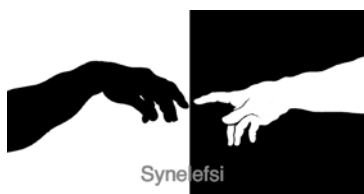
«Έχω φύγει από μία χώρα, στην οποία ήταν δύσκολο να κάνεις το οτιδήποτε και ήταν σαν η κυβέρνηση να μας έκανε όλους φυλακισμένους, κάτι που δεν πρέπει να συμβεί εδώ. Από αυτό ξεφύγαμε. Δεν είμαστε εγκληματίες. Δεν έχουμε κάνει τίποτα κακό και δεν βλάπτουμε κανέναν. Δεν θέλουμε να ζούμε σε μία φυλακή.»

«Όταν μετατρέπουν ένα camp σε κλειστού τύπου, αισθανόμαστε θλίψη. Ο υπερβολικός έλεγχος και η άρση των ελευθεριών είναι πολύ κακό πράγμα.»

«Είναι τόσο εύκολο πια για αυτούς να μας κλείσουν μέσα και να μας πουν ότι δεν μπορούμε να πάμε σε μαγαζιά στην Θεσσαλονίκη ή σε άλλα μέρη, επειδή δεν σας αφήνουμε. Αυτό μας ανησυχεί. Θα τρόμαζε κι εσένα και τον οποιοδήποτε. Δεν είναι εντάξει.»

«Κάθε μέρα το camp μοιάζει όλο και πιο κλειστό. Βάζουν τους νυχτερινούς φύλακες μέσα. Η πύλη είναι όλο και πιο κλειστή. Δεν με κάνει να νιώθω ασφαλής αυτό. Με κάνει να νιώθω εγκλωβισμένη και να ανησυχώ ότι μία μέρα δεν θα μου επιτρέπεται καθόλου να βγω έξω. Δεν είναι ωραίο συναίσθημα, είναι κακός τρόπος να ζεις.»

Η 38χρονη Sayran Turukenesab, έφτασε από το Ιρανικό Κουρδιστάν στα Διαβατά τον Ιούνιο του 2018. Όπως αναφέρει: «Πριν από το τείχος, υπήρχαν μέρη όπου οι άνθρωποι μπορούσαν να καθίσουν εκτός του camp, να συναντήσουν φίλους και να βλέπουν τι υπήρχε τριγύρω τους, που έμεναν. Όμως έπειτα έχτισαν ένα τείχος κι είναι σαν να είμαστε σε φυλακή.»

«Κανένας δεν μπορεί να μπει μέσα, κι όποιος προσπαθεί, ακόμα κι εμείς, πρέπει να δώσει όλα του τα στοιχεία. Δεν θα έπρεπε να περνάμε από έλεγχο κάθε φορά.»

«Μιλούν για ασφάλεια και φυσικά είναι καλό να είσαι ασφαλής, καθώς υπήρχαν και πολλοί μόνοι άντρες εδώ. Τώρα είναι πολύ λιγότεροι.»

«Όμως αυτό είναι ένα camp. Είναι ένα άσχημο μέρος. Τα τείχη δεν το έκαναν καλύτερο. Στην πραγματικότητα δεν το έκαναν ούτε χειρότερο. Αλλά έκαναν την ζωή σε αυτό να μοιάζει με φυλακή. Δεν έχουμε διαπράξει κανένα έγκλημα, και για αυτό δεν θα έπρεπε να ζούμε σαν φυλακισμένοι.»

Πίσω στον Κατσικά, ο Mimi Harig, συνιδρυτής του Habibi.Works, ενός χώρου κατασκευής πάνω από τον δρόμο που βρίσκεται η δομή φιλοξενίας, ο οποίος είναι ανοιχτός για πρόσφυγες και Έλληνες αναφέρει: «Είναι παράλογο που τέτοια camps υπάρχουν γενικώς.»

«Τα τείχη είναι επίσης μια συμβολική κίνηση. Αντί να επενδύουν χρήματα στις ζωές, επενδύουν σε τείχη. Αυτό στέλνει ένα μήνυμα· οι άνθρωποι δεν είναι ευπρόσδεκτοι εδώ.»

«Τα χρήματα που ξοδεύει η Ελληνική Κυβέρνηση προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα έπρεπε να διατίθενται για την εκπαίδευση, την εκμάθηση γλώσσας, απλά πράγματα τα οποία θα επέτρεπαν στους ανθρώπους να συνεισφέρουν ως μέλη της Ευρωπαϊκής κοινότητας. Ωστόσο, πηγαίνουμε προς την τελείως αντίθετη κατεύθυνση.»

«Το να βάζεις ανθρώπους να ζήσουν μέσα σε ένα camp, επιτρέπει να χτίσεις τείχη γύρω από αυτό το camp, γύρω από αυτούς. Τα τείχη επιτρέπουν την επιβολή μιας απαγόρευσης κυκλοφορίας. Κάθε πρακτική είναι ένα σκαλοπάτι προς την επόμενη»

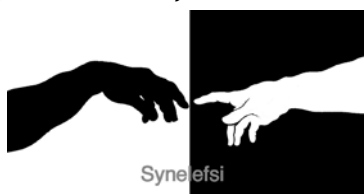
«Έπρεπε να ξοδεύουμε τα χρήματα σε απαραίτητα, χρήσιμα πράγματα τα οποία θα τους ωφελούσαν όλους στην Ελλάδα· τους αιτούντες άσυλο, τους πρόσφυγες και τους ανθρώπους που έχουν γεννηθεί εδώ.»

«Τα μαθήματα Ελληνικής γλώσσας για τους νεοεισελθόντες στην πόλη είναι ένα προφανές πρώτο βήμα. Στον Κατσικά δεν προσφέρονται εδώ και χρόνια.»

Το κόστος της κατασκευής των τειχών στις 26 Δομές Φιλοξενίας της ηπειρωτικής Ελλάδας, 28,4 εκατομμύρια ευρώ, αντιστοιχεί σε 1.632,94 ευρώ ανά άτομο που μένει στις Δομές Φιλοξενίας στην ηπειρωτική Ελλάδα (ο πληθυσμός είναι 17.392 άτομα), που θα μπορούσαν εναλλακτικά να καλύψουν τον μέσο μισθό 1.352 δασκάλων, 1.007 νοσοκόμων, ή 1.655 οικοδόμων, για ένα χρόνο.

Στην Ελλάδα υπάρχουν 500.000 ανεκμετάλλευτες κτηριακές ιδιοκτησίες. Η Ελληνική Κυβέρνηση θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα χρήματα που ξοδεύονται στην κατασκευή των τειχών για να καλύψει τα έξοδα ανακαίνισης όλων των προαναφερθέντων ανεκμετάλλευτων κτηρίων, δημιουργώντας θέσεις εργασίας και χώρους διαμονής για όλους τους πρόσφυγες και τους άστεγους ανθρώπους στην Ελλάδα.

Αντίθετα, στον Κατσικά, όπως έχει ήδη συμβεί στα Διαβατά και σε πολλές άλλες δομές, άντρες, γυναίκες και παιδιά αφήνονται να παρατηρούν φοβισμένοι καθώς το καθεστώς φυλάκισης στο οποίο αντιλαμβάνονταν ότι ζούσαν, αποκτάει υλική υπόσταση.

Ο Zainoullah Daudzai, 22, γεννήθηκε στο Αφγανιστάν αλλά μεγάλωσε στο Ιράν. Έφυγε από τη χώρα του το 2018 και έφτασε στα Ιωάννινα το 2020. Όπως αναφέρει: «Το πρόβλημα με τα τείχη είναι.. Ήδη αισθανόμαστε όλο και πιο εγκλωβισμένοι, και αυτά αποτελούν μια υλική επιβεβαίωση. Δεν μπορούμε να έχουμε επισκέψεις από φίλους, και αυτό θα το κάνει ακόμα πιο σίγουρο. Ήδη δεν έχουμε στην πραγματικότητα την οικονομική

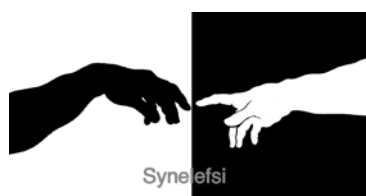
δυνατότητα να φύγουμε από το camp, και τώρα το τείχος σημαίνει ότι δεν θα μπορούμε καν να δούμε έξω. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί να υπάρχει ένα τοίχος.

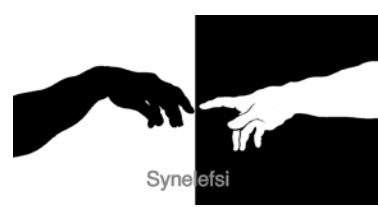
«Όταν ο διοικητής του camp ανακοίνωσε πως ήθελαν ένας τείχος, τους έθλιψε όλους. Ακόμα μας θλίβει. Μας αφαιρούν την ελπίδα. Την ελπίδα ότι θα μπορούσαμε να ζήσουμε εδώ και να γίνουμε μέλη της ευρύτερης κοινότητας. Μας κρατάν κρυμμένους και παγιδευμένους. Τι θα νομίζουν οι άνθρωποι για μας; Εάν δεν μπορούν να μας δουν; Κάτι τέτοιο θα τους ανησυχήσει. Και δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Είμαστε κανονικοί άνθρωποι σαν αυτούς, σαν όλους τους ανθρώπους.

«Είναι σαν φυλακή.»

Σημειώσεις για τους συντάκτες

1. Η Ελληνική Κυβέρνηση έχει ήδη χτίσει τείχη γύρω από τις Δομές Φιλοξενίας προσφύγων στα Διαβατά, τη Μαλακάσα, τη Νέα Καβάλα, το Πολύκαστρο και τη Ριτσώνα.
2. Υλικά έχουν μεταφερθεί για την κατασκευή τειχών και στις Δομές στο Σχιστό και στον Κασικά.
3. Την 1^η Φεβρουαρίου 2022, το Ελληνικό Υπουργείο Μετανάστευσης επικύρωσε συμβόλαια με την Railway Projects Limited και τη Sidiromikas ERGYK για την κατασκευή τειχών έως την 1^η Μαΐου του 2022 στις δομές στο Κουτσόχερο, στην Αλεξανδρεία, στα Λαγκαδικία, στο Βαγιοχώρι, στις Σέρρες και στη Φιλιππιάδα.
4. Τα οικονομικά ισοδύναμα σε αυτό το δημοσίευμα προκύπτουν από τη διαίρεση του κόστους της κατασκευής των τειχών (28,4 εκατομμύρια ευρώ) με το μέσο μηνιαίο μισθό ενός δασκάλου (1.750€) ενός νοσοκόμου (2.350€) και ενός χτίστη (1.450€) στην Ελλάδα, πολλαπλασιασμένο με το 12 για να προκύπτει το ετήσιο εισόδημα.
5. Ο αριθμός των ανθρώπων που βρίσκεται στις Δομές Φιλοξενίας στην ηπειρωτική Ελλάδα προέρχεται από τον **ΔΟΜ**.
6. Βίντεο του Mimi Harig, συνιδρυτή και εργοδηγό στην Habibi.Works, που μιλάει για τις επιπτώσεις, και τις εναλλακτικές, των τειχών γύρω από τις Δομές Φιλοξενίας <https://www.synelefsi.org/video>
7. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα ή την Synelefsi, επικοινωνήστε με τον Rory O'Keefe στην ηλεκτρονική διεύθυνση roryfrokeeffe@gmail.com ή στο 00306955452939.

Αυτή η επικοινωνία έγινε από τη **Synelefsi**, μια ομάδα οργανώσεων, παρατηρητών και αναλυτών, ειδικών στη μετακίνηση ανθρώπων και στο πως ανταποκρινόμαστε σε αυτή. Μπορείτε να επισκεφτείτε <https://www.synelefsi.org/> ή να επικοινωνήσετε για περισσότερες πληροφορίες, ερωτήσεις και σχόλια στο roryfrokeeffe@gmail.com.

Synelefsi: Αυτό που γνωρίζουμε μας κάνει ανθρώπους.

